

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/901/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212604
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212604.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporčyni: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 26. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/110/2012-35 zo dňa 24. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a odporčovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 17.09.2012, ktorý bol doručený na tunajší súd dňa 27.09.2012, domáhal proti odporčovi zaplataenia náhrady škody vo výške 125,- Eur a súčasne aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 990,- Eur. V návrhu poukázal na to, že žalovaný nárok mu vznikol na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Rimavskej Sobote v exekučnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8Er/244/2009 proti povinnému: Alžbeta Farkašová v prospech oprávneného - navrhovateľa, pretože uvedený súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej dobe.

Odporca sa k návrhu vyjadril listom zo dňa 10.06.2013, doručeným na súd dňa 14.06.2013, pričom žiadal návrh zamietnuť, pretože nie je jasný titul nároku na náhradu škody (je nejasné, či si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody pre nesprávny úradný postup z dôvodu prietahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote), nie je preukázaná správnosť a dôvodnosť výšky tejto škody, takisto nie je preukázaný vznik nároku na nemajetkovú ujmu, ale ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch.

Odporca vzniesol všeobecnú námietku premlčania týkajúcu sa len tých žalovaných nárokov, pri ktorých došlo k uplynutiu lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy boli odporčovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľom.

Vo veci bolo vytyčené pojednávanie na termín 24.06.2013, pričom navrhovateľ žiadal listom zo dňa 20.06.2013 o jeho zrušenie z dôvodu, že nebolo ešte právoplatne rozhodnuté "o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu". Navrhovateľ v uvedenom liste tvrdil, že mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Rimavská

Sobota, a preto trvá na tom, aby mu toto rozhodnutie doručené bolo. Ďalej navrhovateľ uviedol, že "zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody, v dôsledku v žalobe opísaných skutočností, za ktoré zodpovedá žalovaná."

Súd považoval dôvody na odročenie pojednávania prezentované navrhovateľom za nedôvodné, a preto tejto žiadosti navrhovateľa nevyhovel.

Rozhodnutia Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlásení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota boli navrhovateľovi doručované v dvoch zásielkach, a to dňa 08.11.2012 a 16.11.2012. Originály doručeníek spolu so zoznamom doručovaných rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sú uložené na tunajšom súde pod číslom Spr. 1065/12.

Ak navrhovateľ považuje preukázanie výšky žalovanej škody znaleckým posudkom za dôkaz zásadnej povahy, tak za takýto dôkaz ho musel považovať aj v čase pred podaním návrhu, pričom zo strany navrhovateľa ostalo nevysvetlené, prečo nevykonal predmetnú objednávku znaleckého posudku už v čase, keď zamýšľal podávať hromadné návrhy na súd (ktorých vyhotovovanie, kompletizovanie údajov a ich spracovávanie muselo trvať určitý potrebný dlhší čas).

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom navrhovateľ neuviedol žiadny dôvod, prečo predmetný znalecký posudok nepriložil už k návrhu, a takisto neuviedol žiadny dôvod, že tak nemohol urobiť bez svojej viny.

Ak navrhovateľ chcel predložiť súdu ešte nejaké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, mal na to dostatok času, keďže od podania návrhu na súd uplynulo už 9 mesiacov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/244/2009 a vyjadrením odporcu zo dňa 10.06.2013.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/244/2009 súd zistil nasledovné skutočnosti:

- návrh na vykonanie exekúcie bol v exekučnom úrade JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave spísaný do zápisnice dňa 28.05.2009,
- účastníkmi exekučného konania bol oprávnený: POHOTOVOSŤ, s.r.o. a povinný: XXX,XX R., bytom A. G. XXX,
- predmetom exekúcie bola pohľadávka oprávneného vo výške 276,47 Eur s prísl., pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave,
- žiadosť exekútora JUDr. Krutého na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 05.06.2009 bola doručená na tunajší (exekučný) súd dňa 10.06.2009,
- listom súdu zo dňa 13.11.2009 bol rozhodcovský súd vyzvaný na predloženie kompletného spisového materiálu, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul,
- uznesením zo dňa 25.01.2010 uložil súd rozhodcovskému súdu pokutu z toho dôvodu, že neuposlúchol príkaz súdu a zároveň tým maril uplatnenie základného práva oprávneného na včasné vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- rozhodcovský súd doručil žiadaný spisový materiál na exekučný súd až dňa 17.05.2010,
- v dôsledku podaného odvolania rozhodcovským súdom proti uzneseniu o uložení pokuty bol spis dňa 24.05.2010 predložený na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý svojim uznesením č.k. 14CoE/179/2010-34 zo dňa 14.07.2010 rozhodnutie o uložení pokuty potvrdil,
- exekučný spis bol vrátený z odvolacieho súdu na tunajší súd dňa 03.09.2010,
- tunajší (exekučný) súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre JUDr. Krutého dňa 24.09.2010.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 10.06.2013 súd zistil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. boli odporcovi zo strany navrhovateľa doručené (prvé žiadosti odporca obdržal dňa 23.04.2009).

Z návrhu navrhovateľa, ale aj z vyjadrenia odporcu zo dňa 10.06.2013, súd zistil, že predmetný nárok navrhovateľa nebol uspokojený, preto si navrhovateľ uplatnil tento svoj nárok na súde.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 a § 17 zákona č. 514/2003 Z.z., a preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledovných zistení:

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk.

Škoda je ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a ku ktorej by nebolo došlo, keby sa škodca nedopustil porušenia právnej povinnosti.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Ušlým ziskom sa rozumie to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo ku vzniku škody.

Medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti musí byť príčinná súvislosť. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Vzťah medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie len sprostredkovaný.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal:

- o akú konkrétnu hodnotu sa zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany odporcu v konkrétnej exekučnej veci, resp. nepreukázal akú hodnotu mohol získať, keby ku porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo, pričom navrhovateľ žiadnym spôsobom nekonkretizoval, či si voči odporcovi uplatňuje škodu v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku,

- dôvodnosť žalovanej výšky škody spočívajúcej vo výdavkoch "vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky" v konkrétnej exekučnej veci, resp. nepreukázal, že ku vzniku ním žalovanej škody v tejto exekučnej veci vôbec došlo,

- existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi porušením právnej povinnosti zo strany odporcu a vznikom tvrdenej škody.

Súd poukazuje aj na to, že výdavky navrhovateľa spojené s pracovnými výkonmi zamestnancov pomocou informačného systému, udržiavanie a správa informačného systému, sú takými výdavkami, ktoré museli navrhovateľovi vzniknúť v priebehu predmetného exekučného konania bez ohľadu na porušenie právnej povinnosti exekučným súdom v tomto konaní.

Navrhovateľom označené výdavky na "administratívne spracovanie textov urgencií... a publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde..." vo výške 15,- Eur navrhovateľ nepreukázal. V exekučnom spise sa nachádza len jediná žiadosť navrhovateľa "o informáciu o stave konania" zo dňa 28.09.2009, pričom výšku nákladov s ňou spojených, navrhovateľ tiež nepreukázal.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy sa prihliada na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje; na závažnosť následkov, ktoré vznikli v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci; na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Následky, ktoré vznikli poškodenému v dôsledku porušenia právnej povinnosti zo strany orgánu verejnej moci musia mať splnenú podmienku určitej závažnosti, inak na ne nie je možné prihliadať.

Nemajetková ujma v peniazoch predstavuje náhradu za ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, a ak ju nie je možné uspokojiť inak.

Poškodený, pokiaľ je ním právnická osoba, musí v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti, a to v bezprostrednej (nie len tvrdenej a predpokladanej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, avšak navrhovateľ existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal.

Súd prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k tvrdenej ujme došlo, pričom konštatuje, že:

- v období, keď bola podávaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli na tunajší exekučný súd zo strany navrhovateľa postupne podávané hromadné podania v zmysle Exekučného poriadku v iných exekučných veciach - a to v počtoch výrazne negatívne ovplyvňujúcich plynulé vybavovanie exekučnej agendy tunajším súdom v zákonom stanovených lehotách, pričom následkom toho došlo k mimoriadnej zaťaženosti tohto exekučného súdu,

- rozhodcovský súd v priebehu predmetného exekučného konania maril vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keď dlhodobo nerešpektoval príkaz exekučného súdu v určenej lehote doručiť ich kompletný spisový materiál a súčasne neuposlúchnutím príkazu súdu vyvolal situáciu, za ktorej sa muselo rozhodovať o uloženej pokute na prvostupňovom, ale aj na druhostupňovom súde.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods. 1, prvá veta O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Sporové konanie je ovládané zásadou prejednacou, ktorú treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného v rozhodujúcom čase), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu vo vyjadrení zo dňa 10.06.2013 súd konštatuje, že podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Súd konštatuje, že v exekučnom konaní došlo ku uplynutiu lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po dni 23.04.2009. Uvedený dátum považuje za rozhodujúci samotný odporca, keď vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2013 uvádza, že vznáša námietku premlčania pri tých uplatnených nárokoch navrhovateľa, pri ktorých došlo "k uplynutiu 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009 (t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku)".

Odporcovi, ako úspešnému účastníkovi, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi súd náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 prvá veta v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal, pretože odporca si trovy v tomto konaní neuplatnil a zo súdneho spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žiadne trovy konania v prospech odporcu nevyplývali.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1) prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 2) O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.